

lent derfor vilde man give dem en kolossal Forhøjelse af den gældende Told paa de Raa- og Hjelpestoffer, de Produktionsfor nødenheder, de skal benytte.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de mange Ulemper, det vil medføre for Kreditoplægssystemet. Det ærede Medlem ved, hvilken Klage der har været ført over Værditoldsystemet netop under Hensyn til Kreditoplaget, og vi har søgt at rette de Vanskeligheder, som vi har erkendt opstod derved, navnlig f. Eks. ved en saadan Bestemmelse som den, at Tolden beregnes efter Prisen i Indkøbsøjeblikket, saaledes at man ved, hvad det er for en Told, man skal betale, og ikke behøver at vente, til man faar Varen sendt og faar den indført. Her kan imidlertid ingen vide, hvad Told han kommer til at betale, det er ganske afhængigt af, hvordan Valutaen staar til den Tid. Hvilke Vanskeligheder og Ulemper det vil medføre, navnlig for Kreditoplægssystemet, er ogsaa blevet stærkt fremhævet af en fuldgyldig Repræsentant for Handelsstanden, Grosserer Levysohn, som har gjort dette stærkt gældende netop i en Polemik med det ærede Medlem Hr. Drachmann. Der er en Del Varer, hvor jeg trods min Forkærlighed for Værditolden ogsaa i mit første Toldlovforslag har foreslaaet at lade det blive ved Vægttolden, netop af Hensyn til Kreditoplægsvanskelighederne, men disse Vanskeligheder vil ikke blive respekteret ved det almindelige Guldoldprincip, som det ærede Medlem ønsker gennemført.

Det ærede Medlem anførte, at Resultaterne fra Norge var saa udmærkede, og anførte en høj Toldembedsmænds Udtalelse derom. Høje Toldembedsmænd har det som andre Mennesker, at de har deres Mening om, hvordan den Slags Ting skal ordnes. Jeg kender ikke den vedkommende Mand, tvivler ikke om, at han er en fortræffelig Mand, men han er maaske Protektionist og har den Mening, som ogsaa Departementschef Andersen har, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg citerede, at Guldold er et sandt Arkanum, og derfor ser han paa den med milde Øjne. Men jeg har fulgt saa meget med den politiske Diskussion i Norge, siden Guldolden kom, at jeg ved, at der staar et Jammerhyl om denne Guldold fra mange og meget betydningsfulde Sider i Norge, fra Arbejdernes, fra de ubeskyttede Erhvervs, fra Fiskeriets Side o. s. v. Der er i det hele taget en meget levende Misforståelse med denne Guldold, fordi den har forhøjet Levofoden og forøget Vanskelighederne i

høj Grad for de ubeskyttede Erhverv, og der er mange, der er tvivlende om, hvad der er den største Fare for den nuværende norske Regering, parlamentarisk set, enten Forbudsspørgsmaalet eller Guldoldsspørgsmaalet; saa stærkt gør Oppositionen mod Guldolden sig gældende.

Det ærede Medlem havde den rigtige Opfattelse, at det, det gælder om, er at gøre Levofoden billig. Men lad mig gentage det, at det, der er sikkert ved Guldolden, er, at den vil gøre Levofoden overmaade meget dyrere, at den vil medføre en betydeligt forøget Seddeludstedelse, som det ærede Medlem er saa bange for. Saa er det, det ærede Medlem træder ind med sin faste Tro paa, at ganske vist vil det ske, men det vil langt opvejes af det, at der har vi Middelet til at genoprette Guldpariteten, og det, at vi faar vor Valuta fuldstændig genoprettet, vil medføre en saadan Formindskelse af Priserne, at Hovedresultatet alligevel bliver en Prisnedgang. Men det er der, jeg mener, det ærede Medlem forveksler sine Ønsker med, hvad der kan anses for bevist. Det ærede Medlem henpegede paa, at de i de sidste Aar foretagne Toldforhøjelser her i Danmark havde vist gode Resultater. Jeg kan være meget glad ved denne Udtalelse, og jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i, at de virkelig har gjort Gavn og ikke har medført Ulemper af nogen nævneværdig Art. Men hvorfor ikke? Fordi disse Toldforhøjelser har været indrettet saaledes, at de paa intet Punkt er lagt paa Befolkningens nødvendige Forbrug, paa intet Punkt er lagt paa Produktionens nødvendige Raastoffer og Hjelpestoffer, men er lagt paa undværlige Varer. Det er paa Grund af, at man ikke har forhøjet over en Bank for det hele, men at man har valgt Varer ud og forhøjet der, hvor det kunde taales, uden at det gjorde nogen Fortræd, det er derfor, at disse Toldforhøjelser har virket saa gunstigt, som de har.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger fremkom med en Række Indvendinger mod Automobillovforslaget, og jeg har forstaaet, at det ærede Medlems Parti ønsker dette Lovforslag i Udvalg. Jeg vil nu imidlertid meget bede om, at man vil begrænse sine Ønsker saa meget, som det er muligt. Jeg kan godt forstaa, der kan gøres højest forskellige Meninger gældende, særlig paa et Spørgsmaal som Rutebiler, men det vil der blive rig Lejlighed til at overveje, naar vi staar overfor Spørgsmaalet om Lovens Fornyelse. Jeg er villig til, hvis man mener, det byder nogen Garanti, at indsnævre Lovens Gyldighedstid yderligere, f. Eks. til